

Mehmet Şevket Eygi

EHL-İ Sünnet Müslümanları arasında mezhepçilik kavgaları yoktur. Sünnîler dört hak mezhebe veya fıkıh ekolüne bağlıdır ama ...çilik yapmazlar, çekişmezler.

Dört hak mezhepten birine bağlanmak, onun fıkıhını uygulamak fitne değildir ama mezhepsizlik fitnedir. Çünkü mezhepsizler, bütün Müslümanları kendileri gibi yapmak istiyor. İşte onların bu yoldaki propagandaları fitnedir, hem de büyük bir fitne...

Kimler mezhepsizlik propagandası yapıyor, Sünnî mezhepleri yıkmak istiyor?

1. Rafizîler yapıyor.
2. Vehhabîler yapıyor.
3. Telfik-i mezahib (Mezheplerin hükümlerinin karmakarışık uygulamasını isteyenler) yapıyor.
4. Fıkıhtan ve Şeriat hükümlerinden arındırılmış light, ılımlı, sulandırılmış, evcil, uysal bir İslâm çıkartmak isteyenler yapıyor.

5. Reformcular yapıyor.

6. İslâm'da radikal değişim isteyenler yapıyor.

7. Tarihselci Fazlurrahmancılar yapıyor.

Mezhepler ortadan kalkacak ki, Müslümanları bozuk fırkalara sokabilsinler...Mezhep ve fıkıh olmasa doğru dürüst abdest alamayız, iki rekat namaz kılamayız.

Bazıları konuyu saptırıyor ve bize “Siz mezhebi Kur’ân’ın üzerine çıkartıyorsunuz, siz mezhebi put haline getirmişsiniz, siz müşriksiniz...” diye saldırıyor. Ne korkunç iftiralar...

Ehl-i Sünneti, dört hak mezhebi, fıkıhı, Şeriat ahkâmını ortadan kaldırdınız mı, sapıklıklar, bid’atler, dini yanlış yorumlamalar sökün etmeye başlar.

Zamanımızda, kesinlikle yasaklanmış olan mut’a nikahını, (geçici nikah) meşru gösterenler var.

Benim kesin olarak bildiğim şudur: Hanefi mezhebinde ince çorap üzerine mesh edilerek abdest alınmaz. Bunu yapanlar var.

Yine Hanefî mezhebinde midye, istiridye, yengeç, istakoz, karides, pavurya gibi deniz ürünlerini yemek tahrimen mekruhtur. Bunları da yiyenler var.

Mezhepsiz müctehidler Kitab’a, Sünnet’e, icmâ-i ümmete, dine, Şeriata, fıkha aykırı bir sürü sözde ictihadlar yumurtladılar. Ondört asırlık İslâm tarihinde hayızlı kadınların namaz

Mezhepsizlik Fitnesi

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 26 Kasım 2008 06:54 - Son Güncelleme Çarşamba, 26 Kasım 2008 12:27

kılmalarına, oruç tutmalarına, Kâbe'yi tavaf etmelerine asla cevaz verilmemişken onlar olur olur diyorlar. Nasıl oluyor? Onlar olur diyor, oluyor...

Zamanımızda mezhepsizlik en büyük fitnedir.

Selefiyiz diyorlar. Hayır Selef-i Sâlihîn'in (ilk çağlardaki sâlih, takvalı, doğru yolda olan örnek Müslümanlar) yolunda olanlar Sünnî Müslümanlardır.

Selefiyiz diyenler Selef'in yolundan gitmiyor, onlar İbn Teymiyye'nin ve Muhammed İbn Abdülvehhab'ın mezhebini veya fırkasını benimsemişlerdir.

Mezhepsizlik çok büyük bir fitnedir. Onlardan istirham ediyoruz, onlara kardeşçe yalvarıyoruz: Lütfen, merhameten, Allah rızası için bu yıkıcı, dağıtıcı, bölücü propagandaları yapmayınız.

Sünnîlikten, Hanefîlikten, Mâlikîlikten, Şâfiîlikten, Hanbelîlikten fitne doğmaz ama mezhepsizlikten doğuyor.

Onların bir kısmının siyaseti, stratejisi, taktiği bellidir. Önce Sünnî mezhepleri yıkacaklar, sonra açıkta kalan Müslümanları kendi bozuk fırkalarına sokacaklar.

Şîî kardeşlerimizden çok rica ediyoruz, Sünnî dünyasında Şîîlik propagandası, Ehl-i Sünnet düşmanlığı yapmasınlar.

Biz Sünnîler Ehl-i Bey'ti, Hz. Ali kerremallahu vecheh ve radiyallahu anh efendimizi, Hasan ve Hüseyin efendilerimizi, Hazret-i Fatıma annemizi, Peygamber soyundan gelmiş büyük imamları gerçekten, bütün kalbimizle seviyoruz, sayıyoruz. Onlar bizim başımızın tacıdır.

Şîîler, Hulefa-i Raşidîn'in ilk üçünü, Ashab-ı Kiram'ın bir kısmını sevmiyorlarsa, fitne

çıkarmaması için bu sevmemeyi yüreklerinde saklasınlar ve yıkıcı, üzücü, bölücü propagandalar yapmasınlar.

Tunus'lu yazar Et-Ticanî Sünnîlikten Şiîliğe geçmiş, “Nasıl Hidayete Erdim?” adında bir kitap yazmış. Ehl-i Sünnete saldırıyor. İranlı Şiî otoriteleri bu kitabı çeşitli dillere çevirtmiş, yüz binlerce bastırmış ve dağıtmış. Olacak şey midir bu? İslâm dünyasının bir ölüm kalım mücadelesi içinde bulunduğu bu devirde, iman kardeşliğine ve birliğe zarar verecek böyle bir şey yapılır mı? Şiîlikten Sünnîliğe geçen var, biz bu konuda propaganda yapıyor muyuz? Böyle bir propaganda mezhepçilik fitnesi olmaz mı?

Naylon müctehidlerin bozuk ictihadlarını kabul etsek ortada İslâm diye bir şey kalmaz. Baksanıza “Kur'an, Yahudi ve Hristiyanları İslâm'a çağırıyor” diyecek kadar zıvanadan çıktılar.

Dört hak mezhepten birine bağlanalım.

Bunların hepsi de Kur'ân'dan, Sünnet'ten hüküm çıkarmıştır.

Bugünkü naylon müctehidler, mezhep imamı büyük müctehidlerin ayaklarının altında toz bile olamazlar.

Zahid Kevserî ne demiş? “**Mezhepsizlik dinsizliğe köprüdür**” diye uyarmış.

Şam ulemasından Profesör Said Ramazan el-Bûtî'nin çok değerli kitabının adı şudur: “**İslâm Şeriatini tehdit eden en tehlikeli bid'at mezhepsizliktir.**”

İtikad ve fıkihta ehl-i sünnet dairesi içinde bulunan bir mezhepli sapıtmaz, bid'ate ve küfre düşmez ama bir mezhepsiz için bu tehlike vardır.

Allah aşkına bu fitne yangınını söndürelim. Mezhepsizlik ve Sünnîlik Şîîlik konusundaki mezhepçilik propagandalarına son verelim.

O Belde

ARNAVUTLUK'ta veya Makedonya'da olabilir. Berat uygun mudur? Osmanlıdan kalma eski İslâm evleri bulunmalı. Cami olmalı, ezan okunmalı, namaz kılınmalı. Küçük bahçeli yarı ahşap yarı kargir bir ev. Hayat, yüklükler, şerbetlikler, eski ocak, gıcırdayan merdiven... Bahçesinde badem, erik, incir, dut ağacı. Dış cephenin bir kısmını sarmış mor salkım ve hanımeli. Kuyu... Duvarlar yüksek... Dış kapıdan giriyorsun, kapıyı kapatıyorsun, dünyadan uzak yapayalnızsın. Oh!..

Haftada bir gün pazar kuruluyor, civar köylerden ilaçsız hormonsuz sebzeler, meyveler, peynir... Hakikî bal... Bir kavanozu bana altı ay yeter.

Birkaç sandık eski kitap olmalı. İkinci çayını demlersin, kışın büyük odada, yazları bahçede... Çiçek açmış badem ağacının altında kitap mütalaası ne büyük keyiftir.

Oralarda tekkeler açılmış. Haftada bir gün zikre gidersin. Tekkelerde lüzumsuz lâf edilmez.

Zaman zaman uçakla Türkiye'ye gidip gelebilirsin. Canın çekerse. Memleket memleket, vatan vatan da hali çok karışık, çok perişan...

Sakin sakın düşünebilirsin, üzülebilirsin, içinden gelirse bazen ağlayabilirsin.

Senin için yabancı bir ülke sayılmaz. Eski Rumeli-i Şahane'nin bir kısmı. Ayı kırıp kırıp bir sürü yıldız yapmışlar.

Oralarda eski Rumeli şairlerinin divanları okunur. Güzel bir gazel, düşündürücü bir rubai, bir mısra-ı berceste, levha yapıp duvara asılması gereken bir beyit... Mutlaka bir Fuzulî divanı da bulunmalı. Fuzulî Berat'da da okunur, İstanbul'da, Bakü'de, Tebriz'de, Taşkent ve Buhara'da da. Fuzulî'nin okunmadığı, anlaşılmadığı yerde bizim medeniyetimiz yoktur.

Gittiğin yerde hizmet edebilir misin? Belki...

İsteyenlere Türkçe öğretebilirsin...

Nasıl geçineceksin? Allah kerim...

Gülmeyeceksin, hüzünlü olacaksın hep...

Evde bir kedi besleyebilirsin. Kuşlara pencere kenarında yem verebilirsin. Ekmek kırıntılarını bahçede karıncalara ikram etmeyi unutma.

Kediler, kuşlar öleceklerini anlayınca sessiz, sedasız, kimsenin görmeyeceği bir yere çekilir, orada can verirmiş...